

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, junius 26. 1870. 26 szám.	GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

A mamelukokhoz.

Ugyan tegyetek már valamit,
Mert igy tovább ki nem állom;
Hisz tudjátok, hogy: mindig a ti
Bünötöket prédikálom!
Itt a péntek nyomnák a Matyit,
De a Nagy Bőgös még nem irt,
Pedig az én rigmusom nélkül
Be se mázolják a papirt!

Egy hét alatt nem tenni olyat
Miről az öreg Nagy Bőgös
Megirhatná heti rigmusát . . .
Ez már még se kellemötös!
Máskor, ha ugy neki kezdtetek,
Ugy lőttétek a sok bakot:
Irhattam volna minden héten
Rigmust, akár ötöt, hatot!

De most . . higyjétek alig van tárgy,
Pulszkit tán elkapta a dög,
Nem karatyol, és uramfia!
Mit legjobban tud: nem röhög.
Mikót már rég elbucsuztattam
Lónyait szinte utánna,
Kerge Palit ugy felköszöntém
Különbet más se kivánna!

Tán Hollandi Ernőről irjak?
Nem tudok róla semmi jót . . .
Ő már elnyerte, mire vágyott.
Hüségeért a penziót!
No! hogy az ország sokat vesztett,
Ez nem jut senki eszébe . . .
Fő dolog az: hogy legyen sok pénz
Mindig az ember zsebébe!

Avagy talán azt csudáljam meg
Hogy a nagy hallgatás után —
Rimanóczi is tekert egyet...
A szegény vármegye nyakán?!
Minek? Hiszen hallgat Szlávi is
Bizonyosan tán azt gondolja:
Miért szólna? hisz Kerge Pali
Ő helyette is elmondja.

Hanem nini! most vettem észre
Hiába panaszkodtam én,
Hiszen van tárgy — csak akarni kell —
A verselés könyedén mén!
Annyit beszéltek össze-vissza,
Botlatok arra és erre..
Bizony mondom, hogy difficile
Est satyram non scribere!

Nagy Bőgős.

Telegramm.

Kedves Ludas Matyi! Miután minden ki és belépő minisztert megénekel az ön udvari poétája a Nagy Bögös, hát én rólam mikor és mit fog irni?

Tisztelettel

Szlávi m. k.,
ganz neue gschefs-minister.

Válasz.

Excellenz! A Nagy Bögös hozzá, intézett kérdésemre ezt válaszolja: miután ő nem tud egyebet excellentziádról, minthogy államtitkár volt és miniszter lett, — ezt pedig még nem tartja elég érdemnek arra nézve, hogy a Ludas Matyiba megénekelődjék, nagyon gyakori eset lévén a mai időben a miniszterré levés, — majd ha ugy jár excellentziád mint Wenkhájm, akkor kap egy Mikó forma bucsuztatót.

Tisztelettel

Ludas Matyi m. k.

Ludas Matyi okmánytárából.

Kedfes Disztelendé Odjám!

Éschenkedelem gérem, hoty esz a lógadosch munka nem mek schinaldam, majd schag asz jéve héden gész lesz, moschdand iken noty pajban vatyog, minten orrán varrom asz vellesíkemneg asz hallalját. — Ezzel maratog allaszodosch szolka

Andon Kollapkovits
Schlosser Májszder in Schokatz-Miholjacz.

Gróf Andrássy Gyula védelmeül.

Ti dühös negyvennyolczasok!
Ne bántsátok gróf Andrassyt,
Azt a csinnal öltözködő —
Göndör haju „osztrák dandyt.“

Mit aggaszt, hogy a hon ügye
Igen zilált, — baja „bokros?“
Hisz miniszterelnökötök
Haja „rendben,“ bidres-bodros.

Tán bizony baj: hogy a nemzet
Nyakát nyomja „bécsi járom,“
Ha Andrássy Gyula urnak
Fodrásza van, tizenhárom.

Nem kell nektek ily piperköcz?
Annál kedvesebb lesz Bécsben:
„Hofdámákkal kokettiroz,“
Ott tartják őt illő becsben.

Mindent nagyra vesztek. Mi az?
Hogy negyvennyolcz már oda lett,
Nem elég kárpótlás azért
Egy miniszteri toalett?

Érdemét ismerjétek el,
Ha nem tett vón is egyebet,
Elég érdem, hogy lelőtte
„Azt a hires tiz verebet.“

De van ám szebb ténye is,
A honvédügyön ejtett seb
Hegesztésére — gögösen —
Kinyujtott kéz, — megnyitott zseb.

Ő ragasztott e nagy sebre
„Tizezer forintos tapaszt;“
De a világ minden kincsével
„Se képes begyógyitni azt.“

Papirrágó.

Adomák.

Bemegy az egyszeri debreczeni vén pap az iskolába, s kérdi a gyerekek nevét.

Hogy hivnak téged? kérdi az elsőtől.

— Igen is kérem alássan Karakas Antal.

Hát téged? kérdi a másodiktól.

— Igen is kérem alássan Kerekes Ferencz.

No! te ne is mond — szóll a harmadikhoz — mert ugy is tudom, hogy a magánhangzók rendi szerént téged meg igen is kérem alássan Kirikis Fridriknek hivnak.

Néhai Varjas János debreczeni tanár irt abban az időben egy nagy hosszu poenitentziális éneket csupa *e* hangzókkal, mikor a kollégiumba ismeretes lett az ének, valamelyik kujon ezt ragasztotta a kathedrára: Tészteletes Vérjes Jénes préfesser érem, éneked ebnek kell!

Papiros divat.

Van-e olyan furcsa világ
Valahol — ki mondja meg?
Mint a mienk ez a mai!
Rongyos divat fogta meg.

Chignon mellett cilinder még
Hagyján, hagyján mint semmi,
Hisz mai nap intelligens
Mind azt szokta feltenni.

Hanem hogyha megy az ember
Váczi, kigyó utczán el,
Divat szerint szinte illik
Papir kráglit kötni fel.

Salonokban fényes estélyt,
Hogy ha tart ma Apponyi:
Frakk zsebébe papir kendőt
Kell szinte bepakolni.

S asztal mellet damask kendő
Már ma csak paraszt divat,
Uri rendek asztalára
Czifra inas papirt rak.

Furcsa világ bizony Isten!
Benne minden oly hitvány!
Jaj! de hisz a fundementum:
Szinte papir alkotmány!

Kinek tisztelegjünk?

Kinek tisztelegjünk annak-e ki nem rég
Barbárnak nevezte a magyar nemzetet;
Csupán azért mivel savanyu képével
Képviselő egy helyt akart s nem lehetett.

Vagy annak ki azt az áldott köpczös sonkát
Kassáról mi hozzánk Pestre becsempészte;
S izzadó társai vonagló küzdelmét
Zsiros „éljen"-ekkel oly hőn betetézte?

Annak-e ki, nem rég szőr csuklyával fején
Leonidas akart lenni Simor mellett?
S hősi tusák után befekvén az ágyba
Melancholisált a macska concert mellett.

Vagy annak tán a ki, áldásthozó kezét
Zsebünkből kihuzva odább áll egy házzal?
S Magyarország itten özvegy állapotban
Ötet nélkülözvén, küzd a setét gyászszal.

Classikus korunkban zavarba jő az ész
Hogy kinek köszönjön, kihez legyen hálás?
Pater Krajcsik éljen, vagy pediglen Pulszky
S az Eötvös nagyobb-e? vagy hogy tán a Márjás?

Ennyi bolygó között nem tudni valóban
Suez nél keresse-e az ember Mars-ot?
Vagy a Neue Weltben, hol a polka, walzer
Honfiui tüzzel kedélyesen harsog.

Vagy, hogy gyönyörködjék papir alkotmánynak
Papiros felhőin a sok szépbe s jóba . . .
Legyen buzgóbb contrás s rántson rá egy „éljent"
Gyakrabban is, ne csak amugy hébe-hóba.

Megfizetnek ottan minden mozdulatot
Aranynyal ezüsttel s édeskés mosolylyal.
Kell-e még több ennél te hős büszke magyar?
Nem bánnak ott veled, ne félj mint fogolylyal.

S ha kerülni akarsz kormány neheztelést,
Legyen ugy szivednek egy beszélő gépe. . .
Mely érzelmid helyett gazdáid nyelvével
Örölje a piszkot mindegyik fejére.

Kinek tisztelegnénk, ha nem neked Rajner
Az egy Ausztria hü Lykurgusának,
Hisz a magyar csak te nálad pernahajder
Áldottak kik téged a létrehozának!!!

Az ujabbkori Absolon.

Nem adok sok időt . . . akárki meglássa.
Igy virágozik ki . . . Ágai cserfája.

Párbeszéd.

Ballagi: The Edus! mérth nem khüllöttél the eddig sehul se khüvetnekh?

Horn: Mert khüzép bal voltham.

Ballagi: Hát musth mit akharsz lenni?

Horn: Hát radikhál.

Ballagi: Tyhüüüü!!! khotya egye megh a macskhát, akhor mégh ugy se khüllesz, hiszen én is azért khültötthem el harmincz darab szóthár áráth, mégh se sikherült a radikhál khüvetség.

Ballagi: Ugyan khullége! mondja meg leszünkh-e mi valaha egyethemi thanárok?

Kovács Albert: Én meg azt kérdem kolléga! hogy ha igy fogy a pesti theologiába az ifjak száma, hát három év mulva átalában leszünk e tanárok?

Ballagi: Bizuny khullége ez forcsha khérdés, hanem hát ha elfugynakh a theologusainkh, hát majd Thürükh Phálnak megh az öregh Cshellei haranghozónakh prelegáljuk a theologhiáth!

Az ujabbkori bölcs Salamon.

Deák bácsi nem sugta meg jó előre ügyetlen emberének, hogy csak egy kis politikai cselfogáshoz akar nyúlni s ezen szavaira: „vágjátok ketté a gyermeket" a rettenetes bakó ugy sujt az ártatlan áldozatra: hogy egyik fele Lajthán innen, a másik pedig Lajthán tul esik.

Puffancs.

Panaszkodtak a Deák-körben, hogy Borsszem Jankó mostanába rettentő sületlen.

Zsirozzátok! mondja valaki.

Ugy ám — felel a másik — de a ludak eldöglöttek, a disznózsirt meg nem veszi be.

De hogy nem, — mondja az a valaki — hát nem tudjátok, hogy: similis simili gaudet.

Rosz vers

Borsszem Jankó jövő számából.

Rugdalódzik a Hon..
Hogy elhagyta őt Horn,
Ne rugdalózz Móricz!
Eddig az volt a viccz:
Hogy más szarvával ökleltél
S most, hogy tőle bucsut vettél,
Nájer Fráj ellen ir a Hon..
Nő a homlokodon egy Horn!

Borsszem Jankó.

Napló—iá—dák.

Van a Naplónak egy Árgus nevü embere, ki minden héten szokott egy-egy tárczát irni.

Ez a fráter irta a múltkor, hogy „Fehérmegyében Boglár és Szár szélbali nemesi községek.“

Vágd az asztalba a pennádat öcsém! hisz a nevezett községek lakói olyan tiszta svábok, mint a happ! s még egyik község se folyamodott Festeticshez nemességért.

Különben ez az Árgus tette meg a multkor azt a peteket is, hogy Petőfi nevét y-nal irta. Pedig hát ország világ tudja, hogy épen ez y-ért haragudott Petőfi legjobban.

Szja! gondolják a Naplóék, ha nem bosszanthatjuk a szabadelvü embert életébe, bosszantsuk halála után . . . kitelik tőlünk.

Ez az Árgus azt is leirta a Naplóba, hogyan beszél a vidéki ember Pesten a fiákerrel? a Borszem Jankó meg képet rajzolt hozzá.

Mondja aztán valaki, hogy ez a két gyönyörü madár nem egy fábrikába készül.*)

Ritkitott betükkel szedette a báró ur, hogy Simonyi Ernőnek Rajner Pál feleletére mondott beszéde mennyi derültséget okozott a jobb oldalnak.

Lám milyen jó, ha van valami pártnak Pulszkyja, legalább ha egyebet nem profitérozhat is megtanul tőle röhögni.

Pecsovics dal.

Tied vagyok, tied kvóta!
E sziv, e lélek,
Nem imádok oly forróan
Senkit, mint téged!

A tárcza legfőbb előttem
Megtelve pénzzel;
De ha te állsz, nem bánom ugy
Bármikor vész el.

Söt keblem akkor igy sóhajt:
Imádott kvóta!
Te érted eped szüm forrón
Igen régóta.

S bátran merem kiáltani
S ki is kiáltom:
Legkedvesebbem hogy te vagy
E nagy világon

Szivem mindig reád gondol
S éretted remeg . . .
Hogy ne ártson a baloldal
Valahogy neked.

És ha látom, hogy csakugyan
Ellened törnek:
S ha — isten ments! — bukni kéne
A jobbik körnek

Keblembe azért szakgató
Érzet nem vegyül;
'Sz tagja leszek ugy a balnak
Ha ez összedül!

Csipi Csóka.

*) Aligha a Deák-klubban nem fábrikálják öket. szedö.

Baranyai szikra.

A multkor közlött baranyai pap-párbajra vonatkozólag következö hiteles tudósitást vettük egy jelen volt szemtanutól:

Ajncziger Ludas Matyi Fetter!

Az az alkotmányos kilencz ittcze bor, a mitől a hiricsi kosta sógor a magasdiba megkremmeresedett, hitelesen bizonyitom, nem tette futtsá, csak egy időre elhalasztotta a baranyai pap amice barátok párbaját. Ugyan is a kis szentmártoni pap amice Frájnd barátunk csakugyan kihivta a vaiszlói nagy ur a bácsit, midőn azonban ez kinyilatkoztatá, hogy neki nem kard és pisztoly, hanem becsület a fegyvere: Marha Pali amice barátunk kénytelen volt a kihivást vissza vonni, miután mint maga is bevallá: ö ilyen fegyverrel nem rendelkezik.

Ezen egyenlötlen körülméngek miatt maradt el a baranyai pap amicék párbaja.

Élöfi Nándor m. k.,
az ugynevezett bolondos Ferkó, alkotmányos levélfutár mint jelen volt szemtanu.

!!! VALÓDISÁG !!!

EREDETISÉG

Egyedüli raktár

Az idvezölni óhajtó buzgó közönség számára

Szabott árak.

Az olcsó üdvözölhetés egyedüli eszközei

! ! ! CSAK RÖVID IDEIG KAPHATÓK ! ! !

Miután kedvelt lapunk a **LUDAS MATYI**-ba igéretet tettem volt, hogy

SZENT EREKLYE

kereskedésemnek árjegyzékét rövid idön közzé teszem, s az idvezülni akaró buzgó közönségnek ajánlandom, im! adott szavamat beváltva ajánlom az alább következendőket, melyek

PESTEN A ZÖLDFA UTCZÁBAN

az egyedül idvezitő lap

A MAGYAR ÁLLAM

szerkesztőségében, nálam, mint egyedüli

PÁPA ő szentsége által privilegizált

raktáromnál kaphatók:

1. Hasonmása a trienti sz. Péter köpönyegnek, melyet ő eminentziája **ANTONELLI** bibornok **briganti kapitány** korában viselt.

2. Egy *divân*, mely Borgia Lucretzia idejében *Canossa* várában bizonyos *szent czélra* használtatott.

3. Két tuczat *kálomista pap bőr*, mely abban az időben pro delendis septem doloribus beatae virginis — lehuzatott.

4. Száz darab *láncz*, melylyel hajdan *protestáns papokat* lánczoltattunk a gályához. (Ó boldog idők.)

5. Az „*Iste fabula de Christo nobis haec otia fecit*" czimü könyvnek szentséges atyánk (mint a Butapesti közlöny szokta) mondani IX. Pius által ujra átdolgozott 36-ik kiadása több száz példányban.

6. *Tizenkét ménló csontváz*, melyekkel ö szentsége III. Incze pápa ad majorem gusztus az időben a Vatikán udvarán fedeztetett.

7. 15 zsák *szent fog* Krisztus fogai mind, 30 láda *szent csont*, — a 12 apostol csontjai, 12 öl *szent fa*, azon keresztből, melyre Krisztust felfeszitették a zsidók, 24 batyu *szent ruha*, ki innét, ki amonnét, csakhogy mindannyi ki ilyen, ki amolyan, kisebb-nagyobb rangu szentek tulajdonai voltak.

8. Ezeken kivül kegyes atyánk és pártfogónk *PATER TRITYTROTY* ö eminencziájának abbeli igéretét birom, hogy — mivel Indiába a **csalhatatlan Dalai-Láma** üritékét megenni szent dolognak tartják, ö eminencziája is küidend *raktárom számára* ö szentségétől *IX. PIUS* pápától efféle csemegét, az idvezülni óhajtó buzgó hívek részére, mihelyt a *várva-várt CSALHATATLANSÁG* kimondatik.

Magamat az idvezülni óhajtó buzgóságos hivek *malaszt*-teljes imáiba ajánlva vagyok Pesten szent Ivász-nid napján.

A tárgyak valódiságának hiteléül

Pater Tritytroty m. p.

Pater Makutyi m. p.

Lonkay Antal m. k.,

szabadalmazott lelkipatyikus és péterfillér hajhász, s ezekből két emeletes házat épittető Hausherr.

Discursus Iczik szomszéd és Mihály gazda között:

Mihály: Ni! ni! szomszéd! tudja e a nagy ujságot?

Iczik: Hogy thodnám Mihály gazdha, hiszen nem vagyok én római pápa, hogy mindent thodjam.

Mihály: No hát megmondom én ... hát Thaisz főkapitány nyert pere után házasodik.

Iczik: Nü ... és ogyan kit vesz el?

Mihály: Kit vehetne mást, mint L i n c z e r n é t.

Iczik: Pittze gepore! még ogyan csak pászolnak együvé khettesen.

Mihály: Az ám ... házasodik a lapát...

Iczik: ... Elveszi a piszkafát...

Mihály: Hanem azt nem értem én szomszéd! hogy Thaisz miért forditott a hallgató közönségnek mindig hátat.

Iczik: Hát azért hallja khend, mert thodta, hogy a háta el nem pirul.

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

Pestről: Poplan Adolf 50 kr.

Tekéről! Mihály István 1 ft, Mihály Istvánné 60 kr, Mihály Imre 10 kr, Mihály Mária 10 kr, Mihály Kati 10 kr, Motnár Éva 10 kr, Varga Sámuel 1 frt, Lukácsy Joachim 1 frt, Bodnár István 50 kr, Hunyadi György 10 kr, Hunyadi Mihály 4 kr, Kodár István 4 kr, Borsos János 10 kr, Borsos Márton 5 kr, Samodi György 5 kr, Gáll János 5 kr, Gál Mihály 7 kr, Kocsis János 5 kr, Balás János 5 kr, Borsos Kati 5 kr, Brosaji János 6 kr, Tégsi Márton 10 kr, Gásznár András 5 kr, Virág Tamás 40 kr, Szenkovits Krisztóf 20 kr, K. G. 50 kr, Schobel Márton 50 kr, Bodnár Istvannő 10 kr, Bodnár Mari 5 kr Bodnár Pista 5 kr, Bodnár Domokos 2 kr, Mihály József 7 kr. 7 frt, 30 kr.

Szerkesztőségünknél begyült eddig összesen az 1848/9-ki rokkant honvédek menházára: 403 frt 40 kr. és két huszas.

H o l l á !

D é l i v a s u t: Hollán Ernyő tehát véglegesen visszavonult?

M a g y a r v a s u t: Vissza ám!

D é l i v a s u t: Ejnye de kár! mióta ő nincs a miniszteriumtokban, az én actziáim 15%-et estek!

Zsiga-pósta.

Karakán

Marczinak!

Ménkü, vagy az énbőgő vonóm
Szántsa meg ecsém a hátod,
Hát azt a k ö z ö s ü g y e s g u l y á t
Most már semmikép sem bántod?*)

*) Notabene Marczi! ezt a Nagy Bögös izeni neked, nem a Matyi.

April — junius negyedéves előzetőim jelen számmal ki lévén elégitve, kérem az előfizetés, minél előbbi megujitását, hogy a lapok szétküldésében fennakadás ne történjék, s a nyomatandó példányok felöl magamat tájékozhassam.

Fővárosi tisztelt előfizetőimet

ezennel figyelmeztetem, hogy a lapkihordók tapasztalt lassusága és hanyagsága miatt, lapjaimat ezután minden helybeli előfizetőnek p o s t a u t j á n küldöm meg. Ez sokkal czélszerübb és kényelmesebb leend az előfizetők részére, mivel az egész városban egy óra alatt mindenki megkapja lapjait.

Sziveskedjenek tehát előfizetéseiket a k i a d ó h i v a t a l b a n v á r o s h á z t é r 6. sz. a. minélelőbb megtenni vagy megtétetni, mivel az eddigi szokás szerint nyugtával senkinek sem alkalmatlankodik az én lapjaimat illetőleg, semmiféle kihordó.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. Rajzoló: APPELRÁTH.

Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza.